

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ВНАРАЕ

ΑΡΙΘΜΟΣ 351

καὶ γένεες ολοκληρῆς ;
Ἡ ἀγέλασθη μορφή κ' ἡ χαρακτηριστικὴ στά-
ση τοῦ δασκάλου δίνει τὸ πρῶτο χτύπημα στὸ
γκρέμισμα τοῦ παλατιοῦ, ποῦ μὲ γλυκεροὺς πόθους
εἶχε χτισμένο στὴν ψυχὴ του τὸ παιδί γιὰ τὸ σκο-
λεῖο. Σημειώνει ὁ δάσκαλος τὸνομα τοῦ Θύμη καὶ
τὸ στέλνει νὰ καθίσῃ μαζὺ μὲ τὰλλα παιδιὰ στὴν
αὐλὴ. Ντροπαλὸ καὶ σὰν ξένο τὸ παιδάκι κοιτάζει
νὰ δῇ κανένα γνωστόνο, γιὰ νὰ καθίσῃ κοντά του.
Μὰ ὅλα τοῦ εἶναι ἀγνωστα, ὅλ' ἀπὸ ἄλλες γειτο-
νιές. Σαστίζει. Στέκει σὲ μιὰ γωνιά. Ὁ νοῦς του
τρέχει: ἀμέσως στὸ σπῆι του καὶ σταδέρφια του, στὴ
γειτονιά του καὶ στὰ παιδιὰ τῆς γειτονιάς του, ποῦ
ὅλα τὸν ξέρανε. Μέσα του ἀρχίζει νὰ σιγογεννιέται
ἀόριστα ἡ πρώτη ἀντίθεση κ: ἀγάλλ: ἀγάλλ: γίνεται
ἡ πρώτη σύγκριση σχολείου καὶ γειτονιάς. Σὲ λιγά-
κι τὸν πλησιάζει ἓνα γειτονόπουλο. Ἀνάσανε. Μὰ
πρὶν προφτάσουνε νὰ ποῦνε πεντέξῃ λογάκια, τὸ
κουδούνι σημαίνει. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅλα τὰ παιδιὰ
σηκώνονται: καὶ κοπαδιαστὰ σὰ μελίσσια χώνουνται
στὶς ἀνοιχτὲς πόρτες τοῦ σχολείου. Μηχανικὰ πε-
τιέται ἀπάνω καὶ τρέχει μὲ τὰλλα παιδιὰ ὁ Θύμης.
Τὸ γειτονόπουλό του προλαβαίνει καὶ τοῦ δείχνει σὲ
ποῖαν αἰθουσα πρέπει νὰ μῇ καὶ φεύγει ψιθυρίζον-